

בארנו, לכל אחד ואחד, הרצון של הכל שעולה למעלה, שהוא נחת רוח למלך הקדוש.

הרי נתבאר שבמזבח עולה ונראה אוריאל, כמו מראה של אריה חזק רובץ על טרפו, והיו הפהנים וישראלים רואים ושמחים, שהיו יודעים שהתקבל ברצון לפני המלך הקדוש, ואש אחרת עליונה קדושה יורדת כנגד האש התחתונה, ואז אדם הולך (כדא) ומדעוץ לפני אדונו ושב בתשובה שלמה.

למלך ששלחו לו דורון, והיה מקבל לפניו. אמר לעבדו, לך וטל את הדורון הזה שהביאו לי. כך אמר הקדוש ברוך הוא לאוריאל, לך וקבל את הדורון שבני מקריבים לפני. כמה שמחה נמצאת בכל, כמה התבשמות נמצאת בכל, כשהכהן והלוי ואותו שמקריב קרבן מכונים להקריב קרבן כראוי ביחוד שלם. בא ראה, כתוב ותצא אש מלפני ה' ותאכל על המזבח את העלה וגו'. זה אוריאל, שיורד במראה של אש בשלהבת, עד שיורד למזבח לקבל את הדורון, ונראה כמו אריה גדול רובץ על הקרבן. ובש"ש לא נמצאו צדיקים, או שאותו מקריב הקרבן לא הקריב כראוי ולא התקבל קרבנו, היו רואים שהעשן לא עולה בדרך ישרה, והיתה עומדת רוח אחת מנגב הצפון ונכנסת למזבח, והיו רואים דיוקן של פלב אחד חצוף רובץ על הקרבן, ואז היו יודעים שלא התקבל ברצון אותו הקרבן.

למלך ששלחו לו דורון, ראה אותו המלך שאינו כדאי לקרבו לפניו. אמר המלך, סלקו את

ותננא אחרא סליק, והא אוקימנא, לכל חד וחד, רעותא דכלא דסלקא לעילא, דאיהו נייחא דרוחא, לגבי מלכא קדישא.

הא אתמר, דבמדבחה סלקא ואתחזי אוריאל, כחיוזו דחד אריא תקיפא, רביע על טרפיה. והווי חמאן פהני וישראל, וחדאן, דהוו ידעין דאתקבל ברעווא קמי מלכא קדישא. ואשא אחרא עלאה קדישא נחית, לקבלא אשא תפאה, פדין בר גש אזיל (נ"א דחיל) ואזדעוץ קמי מאריה, ותב בתיובתא שלימתא.

למלכא דשדרו ליה דורונא, ואתיישר קמיה, אמר לעבדיה, זיל וטול דורון דא, דאייתיאו לי. כך אמר קדשא בריה הוא לאוריאל, זיל וקביל דורונא דבני מקריבין קמאי. כמה חדוה משתפחי בכלא, כמה בסימותא בכלא משתכח, פד פהנא וליואה, וההוא דמקריב קרבנא, מכווני לקרבא קרבנא כדקא יאות, ביחודא שלים.

הא חזי, פתיב, (ויקרא ט) ותצא אש מלפני יי' ותאכל על המזבח את העולה וגו'. דא אוריאל, דנחית בחיוזו דאשא בשלהובא, עד דנחית למדבחה, לקבלא דורונא ואתחזי כאריה רברבא, רביע על קרבנא.

וכר ישראל לא אשתכחו זכאין, או ההוא דמקריב קרבנא לא קריב כדקא יאות, ולא אתקבל קרבניה, הווי חמאן דלא סליק תננא בארז מיישר, והוה קם חד רוחא מנוקבא דצפון, ועאל למדבחה, והווי חמאן דיוקנא דחד פלבא חציפא, רביע על קרבנא. פדין הווי ידעי דלא אתקבל ברעווא ההוא קרבנא. למלכא דשדרו ליה דורון, חמא ליה מלכא

דלאו איהו כדאי לקרבא קמיה, אמר מלכא, אסיקו ההוא